

her forekommer det mig, at det ærede Medlem overstrider den.

Sagd: Ja, jeg skal naturligvis ikke opponere mod den Afgjærelse, den ærede Formand her træffer; men jeg vil blot for mit Vedkommende hævde, at det er en Sandhed, der gjælder i denne Sal som udenfor den, at man ikke kan overbevise Menneſker, der ikke ville lade sig overbevise; det gjælder allevegne.

Formanden (Krabbe): Jeg vil blot gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar det er en Sandhed, som ikke kan finde Anvendelse her i Salen, er det ikke af stor Nytte at fremdrage den; men da jeg antog, at det ærede Medlem fremdrog den til Nytte for Forhandlingen, maatte jeg ogsaa gaa ud fra den Forudsætning, at han mente, at den fandt Anvendelse her, og da er den fornærmelig.

Sagd: Jeg høier mig for den ærede Formands Kjendelse; men jeg kan paa ingen mulig Maade indrømme, at denne Sandhed ikke kan finde Anvendelse her. Jeg tror, at alle menneskelige Strøbeligheder findes i denne Sal lige saavel som udenfor den, og jeg anser det for fuldstændig umuligt at frigjøre sig derfor; men jeg skal ikke lægge nogen Insinuation i denne Udtalelse. Naar den ærede Formand anser det, jeg har sagt, for en for vid Anvendelse af Ordets Frihed, saa siger jeg, at jeg da tager denne Mundkurv paa, ligesom saa mange andre, jeg har maattet tage paa, siden jeg kom her i denne Sal. Jeg vil altsaa bemærke, at næstefter, at man ikke kan overbevise den, der ikke vil lade sig overbevise — hvilket naturligvis ikke gjælder her i dette Tilfælde —, saa gjælder det dog under alle Omstændigheder, at man maa kunne forstaa de Beviser, som fremsættes, og det er i ethvert Fald en Kjendsgjerning, at de Beviser, der i en lang Mærække ere blevne fremsatte fra den anden Side i den Art Spørgsmaal, har Flertallet ikke kunnet forstaa. Det er en Kjendsgjerning, som hverken den ærede Formand eller nogen Anden i denne Sal kan benegte, at Alt, hvad der er fremsat af Regjeringen og af dem, som jeg her betragter som Sagkyndige i denne Sag, har det ærede Flertal ikke kunnet forstaa; thi ellers vil jeg haabe, at det rolig havde stemt derefter.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlems Svrighed forleder ham atter lidt. Naar den Omstændighed, at efter hans Formening fyldestgjørende Beviser ere fremsatte, ikke har virket, saa kan det være af to Grunde: det kan være, fordi de ikke ere blevne forstaaede, men det har det ærede Medlem ingen Berettigelse til at antage; men det kan ogsaa være, fordi man ikke har fundet Beviserne tilstrækkelige. Det ærede

Medlem vil indse, at der er en meget betydelig Forskjel herimellem.

Sagd: Ja, jeg skal henholde mig til Beviser, der angaa Ting, som Andre, der ikke ere militære Autoriteter, ogsaa kunne forstaa, og det er, hvad den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) bemærkede angaaende Barnerov. Jeg tror ikke, at man behøver at være militær Autoritet, men blot en Mand, der har en lille Smule Erfaring i Livet, for at vide, at dersom et Menneſke skal uddannes til en vanskelig og ansvarfuld Stilling, saa er det af allerførste Bigtighed, at hans Uddannelse begynder i Ungdomsaarene, saa er det af allerførste Bigtighed, at man erindrer den gamle Sætning, at ligesom en Krog skal høies i Tide, saaledes gaar det ogsaa med hele den menneskelige Udvikling; naar den skal ledes i en bestemt Retning, maa der ogsaa begyndes derpaa i Tide. Der stilles saa store Fordringer til Officerens Pligtfølelse, til hans fuldstændige Hengivelse til den store og ansvarfulde Opgave, der paahviler ham, at dersom han ikke i en tidlig Alder lærer at rette hele sin Sjæl og Tanker, sine Interesser og hele sin aandelige Udvikling paa dette Maal, vil han meget vanskeligt opnaa at løse sin Opgave. Jeg skal villig indrømme, hvad jeg vistnok fuldt saa meget som den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds oprigtig og inderlig erkjender, at der mangen Gang ude fra Livets brede Landevej ind i saadanne Stillinger kan komme enkelte Individuer, der kunne være en Hæder for deres Stand og langt overgaa dem, der ere opbragne ad Skoleveien; men disse enkelte Individuer fremtræde altid som kun tilfældige og eneſtaaende Exempler, medens derimod Erfaringen ikke alene i Danmark, men i alle mulige andre Lande godtgjør, at naar man vil uddanne en virkelig dygtig Officersstand, saa maa man begynde derpaa i Tide og udbille de unge Menneſker, som tages dertil. Dersom disse, efterat have opnaaet en Alder af 17 Aar, endnu ikke ere komne paa det Rens med, om de ville være det One eller det Andet, saa siger jeg: Lad saadanne Bagabonder gaa til alle mulige andre Næringsveje og ikke til denne. Naar de i en Alder af 17 Aar ikke kunne bestemme sig for en Livsstilling, saa tror jeg ikke, at man skal anse dette som en Ubefaling til at faae dem til Officerskorpet.

Scavenius: Den ærede Ordfører henvendte sig flere Gange til Tanken om dog at komme overens om denne Lov. Han mente, at Flertallets Forslag dog maatte siges at være saaledes, at saavel Regjeringen som Windretallet her i Salen maatte med nogen god Villie forholdsvis let kunne komme overens med det ærede Flertal. Den ærede Ordfører gjorde ganske rigtig opmærksom paa, at der var 4 Punkter, som laa os